Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 104/24
11.6.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Сање Кнежевић Јојић и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Зоран Стевановић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул. Светог Саве бр.14, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радивоје Радишић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул. Светог Саве бр.22, ради заштите од имисија, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 936/21 од 26.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.6.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 936/2021 од 26.9.2023. године у ставу првом и другом изреке и у том делу се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 936/2021 од 26.9.2023. године, тако што се обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, у року од 15 дана по пријему ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, обавезан је тужени да престане са узнемиравањем тужиоца у мирном и несметаном коришћењу својине, породичне стамбене зграде и плаца на коме је зграда изграђена на катастарској парцели број ... "грађевинско земљиште изван грађевинског подручја", уписане у л.н. бр. ... КО ..., на тај начин што му је забрањено да убудуће одлаже и лагерује стајско ђубриво испред пољопривредног-економског објекта (објекат за смештај стоке), који је саграђен на удаљености 1,5 до 2 метра од западне међе према тужиочевој парцели (без грађевинске

дозволе - бесправан објекат), на кат. парцели бр. ... "грађевинско земљиште изван грађевинског подручја" уписаној у л.н. бр. ... КО ..., од којег се шире непријатни мириси и одливају фекалне текућине које продиру на парцелу тужиоца. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да уклони постојеће већ лагеровано стајско ђубриво испред пољопривредног-економског објекта за смештај стоке на кат. парцели бр. ... "грађевинско земљиште изван грађевинског подручја" уписаној у л.н. бр. ... КО .... Ставом трећим изреке пресуде, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 312.133,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је из свих законом предвиђенх разлога.

Испитујући правилност првостепене одлуке на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2, тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредбе поступка из тачке 12 истог члана, на коју се неосновано жалбом туженог указује, јер је првостепени суд за своју одлуку дао потпуне и јасне разлоге о одлучним чињеницама, па се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, увиђајем на лицу места, вештачењем вештака за област хемије-заштите животне средине од 10.3.2022. године и на основу сагласних исказа туженог и сведока, те писаних доказа утврђено је да се парцеле странака налазе једна уз другу, у месту ..., раздвојене бетонском оградом. Конфигурација терена је таква да се ове непокретности налазе под нагибом и то тако да су објекти туженог на вишој коти (надморској висини) у односу на тужиочеве. На тужиочевој парцели је његов стамбени објекат - кућа, удаљена 8,7 метара од армираног бетонског базена димензија 7х7 м, дубине 1 м на парцели туженог, удаљеног од ограде око 3м, а намењеног за одлагање стајског ђубрива, а који се налази иза штале на плацу туженог у којој он тренутно држи четири краве. Објекат туженог је сграђен временски раније у односу на тужиочеву кућу, с тим да ни базен ни штала туженог немају грађевинску дозволу. Приликом вештачења унутар туженикового базена су били чврсти и течни стајњак и осока, који су били изливени и налазили су се са свих страна око базена, при чему је осока била изливена целом дужнином економског дворишта туженог и међе парцела странака, од које је земљиште на тужиочевој парцели у ширини од 60 см ка тужичевом објекту без траве и влажно, са индицијом да га је осока натопила прошавши испод ограде. Приликом увиђаја суда на лицу места, део туженикового дворишта уз ограду са тужиоцем у дужини од 16м и ширини од 1 - 1,5 м био је прекривен водом тамне боје, као и део његовог дворишта од ограде до базена, који је приликом увиђаја био релативно празан, стим што је у једном његовом ћошку најближе огради поред штале унутар базена било бетонско буре запремине 200 литара, покривено бетонским поклопцем која служи за прикупљање осоке, повезано са шталом

преко једне цеви, а стаза око базена бетонирана са падом ка тужиочевом дворишту, док је испред туженикове гараже и штале ка тужиочевом дворишту ка путу, шанац обрастао растињем и пун воде која излази на асфалтни пут, а поред њега је на страни тужиоца парапет од два реда бетонских блокова. Раније се осока изливала на околни асфалтни пут и двориште туженог, коме је решењем комуналног инспектора из 2011.године наложено да изгради прихватни базен који не сме бити понирући и мора бити од бетона или другог непропустивог материјала са цементном кошуљицом отпорном на дејство отпадних материјала и поклопцем и забрањено му је испуштање или избацивање осоке у потоке, реке, на путеве и друге јавне површине. Приликом саслушања, комунални инспектор који је тада поступао навео је да је тужени након тога стављањем бетонских бачви инпровизовао базен за одлагање осоке, а који је требало да буде већи, али да није на прописаној удаљености од стамбеног објекта на суседној парцели. Туженом је и решењем комуналног инспектора из 2015.године наложено да благовремено празни прихватни базен за осоку и спречи изливање истог у парцелу тужиоца.

Сматрајући да је земљиште на плацу туженог могући извор заразе због потенцијалног присуства патогених микроорганизама и осоке, чији негативни утицај, као и стајњака, на живот и боравак на тужиочевом плацу може бити још израженији током летњих месеци и приликом атмосферских падавина, тим пре што је евидентно да базен није чишћен, а ни адекватно сграђен за чврсти стајњак, а камоли да буде помешен са осоком, због чега се све прелива, због неадекватне градње прихватног базена и његовог неблаговременог пражњења, те недовољне удаљености од тужиочевог стамбеног објекта који треба да буде на нижој коти и удаљености од 20м, вештачењем је као мера за санацију загађења предложено измештање туженикове економског објекта-штале и базена за прихват осоке и стајњака у складу са важећим правилницима, иако је вештак све наведено видела са удаљености од око 1,5 м, а пошто није могла да приђе ближе јер је око базена све бло изливено.

Имајући у виду наведено, те због тога не прихватајући исказ туженог и сведока да се осока из базена прелива и земљиште око њега влажи само кад пада киша (пошто канал спроводи воду), а пошто су оспорени решењима комуналних инспектора, вештачењем и увиђајем суда на лицу места, суд је применом одредби чл. 5 став 1 и 42 Закона о основама својинскоправних односа, чл. 2, 3, 4 и 5 став 1 Правилника о условима које треба да испуњавају објекти за животињске отпатке и погони за прераду и обраду животињских отпадака и чл. 45 став 2 Правилника о општим правилима за парцелацију, регулацију и изградњу, оценио да је тужбени захтев тужиоца основан, а пошто се у конкретном случају ради о недозвољеним имисијама које потичу од непокретности туженог и отежавају коришћење тужиочеве непокретности, праћеним штетним и шкодљивим утицајима преко мере подразумеване толеранције у виду непријатних мириса, ради чега је забранио туженом да одлаже и лагерује стајско ђубриво испред свог објекта за смештај стоке и да уклони постојеће већ лагеровано стајско ђубриво испред истог објекта, па је одлучено као у изреци.

Чињенице, битне за доношење наведене одлуке, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио на основу изведених доказа, чију је садржину веродостојно интерпретирао и које је правилно оценио, па је на тако утврђено чињенично стање

правилно применио материјално право када је закључио да је тужбени захтев основан, а за своју одлуку је дао јасне, довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. У жалби се не истичу нове чињенице, нити предлажу нови докази, нити се указује на постојање чињеница, околности или доказа које првостепени суд није ценио, а које би довеле у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке.

Власник земљишта је у интересу добрих суседских односа дужан да води рачуна не само о својим, већ и о интересима власника суседних непокретности, а што је евидентно изостало у случају туженог, који је пре подношења тужбе опомињан, како од стране тужиоца, тако и решењима комуналног инспектора, али не само да није спречио и отклонио извор опасности од настанка штете и саме штете услед прекомерних имисија које потичу од његових непокретности, већ се немарно односио према последицама истих по тужиоца, упркос забрани и обавезама изричито прописаним одредбом чл. 5 Закон о основама својинскоправних односа,

Код вештачења, према коме је због неадекватне градње прихватног базена, неблаговременог пражњења истог и његове, као и више коте и недовољне удаљености штале у односу на тужиочев стамбени објекат, на коју је у свом исказу указао и грађевински инспектор, једино се адекватним показује решење да тужени ту своју шталу и базен измести у складу са важећим прописима како би се спречиле, по тужиоца, штетне имисије које потичу од тренутног положаја непокретности туженог. Овим се, супротно наводима жалбе, тужени не онемогућава, већ управо подстиче да стоку коју држи узгаја по правилима којима се штити животна средина и омогућавају хигијенски услови у околини, а посебно на суседном имању, на законом прописаној удаљености, која се према резултатима поступка показује једино одговарајућом мером и у смислу одредбе чл. 156 ст.1 ЗОО.

Крећући се у границама захтева тужиоца и у недостатку одговарајућих предлога туженог, супротно његовим наводима, суд није био у обавези да се бави положајем његових непокретности који за тужиоца не би био штетан, у смислу утврђивања места на које би могао да их измести да би према свом положају, намени и месним приликама изгубиле својство узрока штетних имисија. Код утврђене одлучне чињенице о постојању штетних имисија које потичу од туженикових непокретности, а које приликом излазака комуналне инспекције, увиђаја суда и вештачења, имајући у виду стање у коме су биле, евидентно нису испуњавале услове прописане цитираним одредбама Правилника о условима које треба да испуњавају објекти за животињске отпатке и погони за прераду и обраду животињских отпадака, а пошто сточни измет није био на прописан начин складиштен у базену, из кога је помешан са осоком отицао и на парцелу тужиоца, те због растојања и коте који нису били у складу са чл. 45 ст. 2 Правилнака о општим правилима за парцелацију узроковао непријатне мирисе, није од утицаја позивање туженог на своје године, чињеницу да је своје помоћне објекте (бесправно) изградио далеко раније него што је тужилац сазидао свој стамбени и да им је временом побољшавао квалитет, да више од 10 година по основу делатности које обавља у предметним објектима има регистровано пољопривредно газдинство и по том основу од државе добија одређене субвенције, да је тужилац на својој парцели поставио неадекватну септичку јаму и пољски ВЦ.

Поред тога што се износи тек у жалби, навод туженог да је поред ограде на његовој страни постојао канал за одвод прекомерне кишнице који се простирао до јавног пута, који је тужилац затрпао и поставио бетонску препреку и тако спречио природно отицање, односно ток воде, такође није од утицаја код чињеничног утврђења које се тиче непрописног положаја туженикових објеката, а пошто не води закључку да је такав канал икада спречавао утицај штетних имисија, собзиром на вишегодишње стање које је претходило подношењу тужбе према коме је пре тужиоца била угрожена јавна површина, а поводом чега је управо излазила инспекција.

На основу свега наведеног је, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке пресуде.

Одлука о трошковима поступка морала је бити преиначена применом одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП, ради тога што је донета уз погрешну примену материјалног права, тарифног броја 14 Адвокатске тарифе за непроценљиве предмете, који се не може применити у спору ове врсте, уз увећање од 50% услед одлучивања о два захтева, иако су у питању захтеви из истог чињеничног основа, те стога што је обухватила и трошкове који нису били потребни ради вођења овог поступка. Тужиоцу су, у границама опредељеног захтева његовог пуномоћника, као потребни ради вођења поступка обзиром на његов ток и исход, признати трошкови за састав тужбе (9.000,00 динара), за приступ на 6 одржаних рочишта (по 13.500,00 динара), за приступ једном неодржаном рочишту (9.000,00 динара), те у висини таксе на тужбу и одлуку (по 1.900,00 динара), што укупно износи 102.800,00 динара, према важећој ТТ и АТ, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке, у смислу одредбе чл. 324 и 277 ЗОО.

О захтеву туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка одлучено је применом одредбе члана 165 ЗПП и одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде, имајући у виду незнатан успех у другостепеном поступку.

Председник већа-судија
Светлана Павић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић